

MEI: wees gewaarschuwd!

Beleggers in het Fortis Groen Fonds sprongen onlangs een gat in de lucht toen het fonds de structuurverandering van closed-end naar open-end veranderde. Door de structuurwijziging was de onderwaardering van het fonds plots verdwenen waardoor 123,5 miljoen euro aan waarde werd gecreëerd. De discount werd veroorzaakt doordat participanten onder de closed-endstructuur alleen uit het fonds konden stappen als andere beleggers bereid waren de stukken over te nemen. Onder de open-endstructuur kun je participaties altijd slijten aan de fondsmanager tegen de intrinsieke waarde.

MEI Real Estate, dat in vastgoed in Oost-Europa belegt, draait de zaken om en vraagt zijn participanten 21 oktober

om de structuur van open-end te veranderen in closed-end. Beleggers in het fonds zitten hierdoor met een dilemma. In oktober 2008 vond er een leegloop bij het fonds plaats waar de verkoop van het onderliggende illiquide vastgoed niet tegenop kon. De eenvoudige oplossing was het fonds op slot doen. Na een maand kon je de

stukken wel weer kopen, maar niet verkopen. Door de omvorming kunnen beleggers weer stukken van de hand doen. De prijs waartegen dit gebeurt zal echter aanzienlijk onder de intrinsieke waarde liggen. We vermoeden dat de discount al gauw 25 procent zal bedragen.

Deze klap doet niet alleen de participanten pijn, maar ook

de fondsbeheerders. Zij waren jarenlang trots op de oude structuur, omdat het fonds een tijd lang minder volatiel was dan concurrerende closed-endfondsen. De beleggingen van het Groen Fonds zijn gelukkig meer liquide dan die van MEI. Niettemin mag het voorstel als waarschuwingschot gelden voor illiquide open-endfondsen. ■♦

Het zou best kunnen dat er over tien jaar niet meer wordt gesproken over de baggeraar Boskalis, maar over Boskalis, de maritieme dienstverlener.

PETER BERDOWSKI,

CEO BOSKALIS, HINT IN FEM BUSINESS OP OVERNAME SMIT INTERNATIONALE

Microkrediet aan banken

Met de ondergang van DSB is er weer veel aandacht voor het risico van spaargeld. Volgens Van Dale betekent het werkwoord sparen “door zuinig te zijn overhouden”. Dit kan van toepassing zijn op een vingerhoedjes- of postzegelverzameling, maar in de meeste gevallen gaat het om geld. Spaargeld klonk tot vorig jaar veilig, maar na de bankencrisis en nu de ondergang van DSB is daar weinig meer van over.

Als je naar de balans van een bank kijkt is dat ook helemaal niet raar. Spaargeld staat namelijk onder het vreemd vermogen bij elke bank. Bij ING en DSB staat het onder het kopje “toevertrouwde middelen”, maar bij Fortis heet spaargeld gewoon “schuld aan klanten”. SNS heeft een tussenvorm: “spaargelden” en “overige schulden aan klanten”. In alle gevallen zijn het opeisbare vorderingen van de

klant, tenminste als de website niet platligt.

Klanten sparen dus eigenlijk geen geld als ze het op de bank zetten, maar lenen het tegen een bepaald rentepercentage

uit aan die bank. Als we de term sparen zouden vervangen door uitlenen, zouden spaarders (ofwel kredietverstrekkers) al iets minder makkelijk geld uitlenen aan een wille-

keurige bank met het hoogste rentepercentage. De overheid helpt dit gedrag een handje mee door deze kortetermijnleningen aan banken tot een bedrag van 100.000 euro te garanderen. De garantieregeling wordt overal uitgelegd als een voordeel voor de klant, maar is net zo lucratief voor de banken zelf. Zonder de garantieregeling zouden klanten ongetwijfeld een hoger rentepercentage vragen.

Toch hebben Nederlanders nog altijd 288 miljard euro op spaarrekeningen staan. Per Nederlander is dat een lening aan de bank van 18.000 euro. In feite geeft een gemiddelde Nederlander aan zijn bank een door de overheid gegarandeerd microkrediet van 18.000 euro. Nu maar hopen dat de bank er zuinig op is en de klant aan het eind van het verhaal nog iets overhoudt. ■

